

no solus qui ex se facit sed etiam qui consentit fructibus
 tu igitur fili noli illis plura quibus ipsa deservit
 virtus. sed illud apostoli tibi semper sit ante oculos.
 Oportet deo magis placere quam hominibus. Et illud
 de hominibus placere. Etiam scimus non esse Invidiam
 te sancta quaedam ambicio. et ad dignitatem eos tibi velle
 esse magister. qui te potius preceptorum indigent. legem
 enim dicentibus ut ipse tamen bene vivendo homines esse incipias
 quod ut tu velis per omissionem boni propositi ad illis in-
 piter obviare. Tenet me (scilicet testator) aliquid cepisti
 quasi ex tempore quendam. ad misericordiam impio stulticia horum
 aut potestatem significaverunt) miseris infamias
 visio an cogitare potius quam dolere. Mirari an
 deplorare. Magna enim profecto infamia. cuiusmodi non
 recte in iung deus sanguis martyrum clamat. De pesti-
 lencia resonant. Vox prodigia probant. ratio con-
 firmat. mundus testatur. demerita loquuntur. Ge-
 mones confitentur. Sed longe maior infamia. si
 de eundem veritate non dubitas. Vini tamen. et de
 eo falsitate non dubitares. Unde si illa sunt vera. Difficile
 mihi esse dicitur ingredi seipsum. quid cum mundanis
 quodam dicitur inhiant. et si illud dicitur. quidam
 gloriam non que ex hominibus. sed que ex deo est. aut
 de iudicibus hominum semper pendemus. Deo placere nemo
 est qui autem. et si prima d nobis et fides futurum aliquid.
 Ut dicit dicit et te maledictum in regnum venturi. et iussus
 Venite benedicti possidete regnum paratum vobis a con-
 stitutione mundi. Cuius inhiat minus aut timorem

12
 ubi dicit. aut speramus quid regnum dei. Cuius possi-
 sumus aliud dicit quid multos esse non iustos!
 sed et paucissimos. Tu vero fili. contunde intus per con-
 justam portam. Nec quid multi agant attende
 sed quid agendum. ipse tibi naturae legem. ipse ratio.
 ipse deus ostendet. neque enim aut minor tua est gloria
 si felix es ad paucos. aut minor poena si miser
 es ad multos. Etiam autem duo dicitur essentissima.
 tibi remedia adversus mundum et sathanam. quibus
 quasi duabus alis de lachrymarum valle tolleris
 in altum. Lemosinas atque orationes. Cuius enim possumus
 sed angelus dei. et aut quo ille angelus habitus non in-
 vocasti. sed et ducendum te. certe non audiet. Cui dicitur
 non dicitur prius parare non expandisti. neque enim deus
 et te deus hominum non contemnat. qui post homo homi-
 num condidisti. scriptum est. in qua misera nisi fuerit
 ritus remittitur vobis et alibi. Sed misericorditer.
 quoniam misericorditer consequuntur. Etiam autem te ad
 orationem ducito. non ad eam ducito quae dicitur multi laqueus est
 sed que in secreto mentis recessu in penitentialibus ad
 ipse affectu loquitur deo. et in lucidissima contem-
 plationis limba mente patris non sentat modo. sed
 vult infatigabilibus quibusdam modis quos soli novit
 cooperari. Nec mirum quod longa sit oratio tua. sed quod
 effugit quod sit ardens. intermixta potius suspi-
 rans. quod prope quaedam semel dicitur in numero
 et diffusa. si tua tibi salus est cordi si tuis a dia-
 boli laqueis. a mundi probris. ab inimicorum
 insidiis. De deo gratias. si felix tamen esse desideras.
 fac nulla proterat dicit. quod vel semel deum tuum
 et orationem ante ad eas. et prostratus ante eum